

γράφει Πειρ. *Μ' ἤρτοσε τὸ ἀντιμάμαλο* (μ' ἔπιασε κτλ.) Κάρπ. *Τὰ βράχια καὶ τὸ ἀντιμάμαλο νὰ σὲ φάνε!* (ἀρὰ) Χίος «Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ κυνηγίου τῶν ἀγριοπεριστεριῶν ἀπαιτεῖται... οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἀντιμάμαλον νὰ ὑπάρχη» (Κυθηρ. Ἑπετ. 1, 427). β) Μεταφ. δυσκολία, περιπέτεια, περισπασμός Κεφαλλ. Σύμ. Χίος (Καρδάμ.): *Δὲ μὲ δοικᾶνε τὰ δικά μου βάσανα, παρὰ θά'χω καὶ τὰ δικά σου ἀδιμάμαλα* Κεφαλλ. *Τώρα νὰ περάσῃ τὸ ἀδιμάμαλο* (νὰ παρέλθουν αἱ δύσκολοι περιστάσεις) αὐτόθ. || Φρ. *Ἔπεσα 'ς τ' ἀντιμάμαλο* (εἰς τὸ ἀδιέξοδον) Καρδάμ. || Παροιμ. *Ἐπάνω 'ς τ' ἀδιμάμαλον ἦβγεν τὸ καλαγκάτ-τιν* (ἐπὶ δυστυχήματος συμβάντος εἰς δυσκόλους περιστάσεις) Σύμ. 3) Σίφων ἀτμοσφαιρικός ἐν τῇ ξηρᾷ Σῦρ. (Γαλις.) 4) Τὸ παρὰ τὴν βραχίδια ἀκτὴν ἀνευρισκόμενον λεπτότατον ἄλας Πελοπν. (Λακων.) β) Συνεκδ. λεπτοτάτη κόνις καὶ ἡ ἀποτριβομένη ἀπὸ τῶν τοίχων ἄσβεστος Πελοπν. (Λακων.) 5) Ἡ ἀντίστασις τὴν ὁποίαν προβάλλει τις στηριζόμενος κάπου, μετὰ τοῦ ρ. βάλλω Κρήτ.: *Ἐπὶ λωθέ με αὐτὸς νὰ μὲ ρίξῃ, μὰ 'γὼ ἦβαλα ἀδιμάμαλο μὲ τὴ χέρα μου 'ς τὸ δοῖχο. Μὴ βάνῃς ἀδιμάμαλο νὰ δῇς πότε σὲ ρίχτω 'γὼ κάτω!* Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀδιμάμαλα τά, τοπων. Κρήτ. (Σητ.)*

ἀντιμάννα ἡ, Πελοπν. (Τρίκκ. Κορινθ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. μάννα.

Ἐπὶ τέκνων, τὸ ὁμοιότατον πρὸς τὴν μητέρα: *Εὐτοῦτος εἶναι ἀντιμάννα. Μωρέ, ἀντιμάννα νὰ εἶναι!* Πβ. ἀντιπατέρας.

ἀντιμάνταλο τό, Νίσυρ. Τῆλ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. μάνταλο.

Πρόσθετος μάνδαλος: Ἄσμ.

Βαρσάμμα βάζω μάνταλα, βασιλικούς περάτες καὶ βάζω καὶ ἀντιμάνταλα τοῦ δυόσμου τὸ κλωνάρι

ἀντιμάχι τό, ἀμάρτ. ἀντιμάδι Ρόδ. ἄντιμάδι Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀντίμαχος.

1) Ἐπιμονὴ εἰς ἀντίθεσιν τινα, ἀντίστασις: Φρ. *Βάλ-λω 'ντιμάδι* (ἐπιμένω). 2) Μεταφ. τοῖχος χρησιμεύων ὡς ἀντέρεισμα οἰκοδομήματος ἢ ὡς ἀντηρὶς ἀγροῦ, ἰδίᾳ ἀπὸ χειμάρρου: *Ἀντιμάδιν τοῦ σπιτιοῦ. Συνών. ἀντίμαχος Β 3.*

ἀντιμάχια ἡ, Κύθν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀντίμαχος κατὰ τὸ συνών. κάκισα.

Ἐχθρα, μῖσος κατὰ τινος.

ἀντιμάχομαι Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἀ.) Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Χίος (Νένητ.) κ. ἀ.

Τὸ ἀρχ. ἀντιμάχομαι.

Ἐναντιοῦμαι κατὰ τινος ἐχθρικῶς, ἐχθρεύομαι, μισῶ ἔνθ' ἀν.: *Μ' ἀντιμάχεται πούλν οὐ οὐχτὸς μου καὶ δὲ μ' ἀφίρ' νὰ προυκόφου Ἡπ. (Ζαγόρ.) Ἐν ἡξέρω γιατί μοῦ ἀντιμάχεται Χίος Συνών. μάχομαι.*

ἀντίμαχος ἐπίθ. Θράκ. (Γέν.) Μύκ. Πελοπν. (Μάν. Ναύπλ.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Σάντ.) Σύμ. Σῦρ. Χίος — ΚΠασαγιάνν. Ιδραγούμ. Σταμάτ. 41 *ἀδίμαχος* Κρήτ. Κύθν. Πάρ. *ἀντίμαχος* Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Βελβ. Καταφύγ.) *ἀδίμαχος* Κυδων. Λέσβ. Σάμ. *ἀντίμαδος* Κῶς *ἀντίμαος* Χίος (Κουρούν. κ. ἀ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. ἀντίμαχος.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ὁ ἀντιμαχόμενος, ἀντίπαλος, ἀνταγωνιστὴς ἔνθ' ἀν.: *Ὁ δεῖνα εἶναι-ν-ἀντίμαχός του Σύμ. «Δὲν ἔχω κοινωνικά προσόντα καὶ ἡ πάλῃ μὲ τοὺς ἀντίμαχους ἀνθρώπους μὲ κουράζει» Ιδραγούμ. ἔνθ' ἀν. || Φρ. Ἦδρε τὸν ἀντίμαχό του* (ἐπὶ ἀνθρώπου ἐπαιρομένου ἐπὶ ἰκανότητι

ἢ ἰσχύϊ καὶ ἀντιμετωπίζοντος ἐπίσης ἰκανὸν ἢ ἰσχυρὸν ἢ καὶ ἰκανώτερόν του. Συνών. φρ. *βρῆκε τὸ μάστορὴ του*) Πελοπν. (Μάν.) *Βρῆκε τὸν ἀδίμαχό τ' Λέσβ. Σάμ. || Αἰνίγμ. Ἐπαρε τὴν πολίτη σου κ' ἔβγα 'ς τὴν πολιτεία καὶ διέ τί ἔχει ἀντίμαχος καὶ ἀντιμαχεῖ!* — *Τεσσαεραπόδι πέρασε, δυοπόδι κάται 'πάνω, κατσκοτόμαρα κρατεῖ κ' ἔχει ξυλένιο γάλα* (τὸ πρῶτον μέρος τοῦ αἰνίγματος ἀποτελεῖ ἐρώτησιν τῆς μητρός, τὸ δὲ δεύτερον ἀπάντησιν τῆς θυγατρὸς, ἥτοι «λάβε τὴν ἡλακάτην σου καὶ ἐξελθε εἰς τὴν θύραν καὶ ἰδὲ διατὶ ὑλακτεῖ ὁ κύων. — Διήλθεν ἐν τετράποδον, ἐφ' οὗ ἐπέβαινε δίπουν, τὸ ὁποῖον ἐκράτει ἄσκον περιέχοντα οἶνον. πολίτη λ. πλαστή = ἡλακάτη, κάται = κάθεται) Θράκ. (Γέν.) || Ἄσμ.

Ἀντιμαδίτ' ἀντίμαθε δὲν ἦτυθεν νὰ λάθῃς,

πῶς λένε ἀρπαξε νὰ φάς τσαὶ σούφρωσε γιὰ νὰ 'θῃς

(Ἀντιμαδίτης = ὁ κάτοικος τοῦ χωρίου Ἀντιμάχου, ἦτυθεν = ἔτυχε) Κῶς Συνών. ἀντιβάτης 7. β) Οὐσ., ὁ διάβολος κατ' εὐφημισμὸν Μακεδ. (Καταφύγ.) Σῦρ. κ. ἀ.: *Γαμῶ τὸν ἀντίμαχό σου! Σῦρ. Διάολε τὸν ἀντίμαχό σου!* αὐτόθ. 2) Ὁ οὐχὶ κατ' εὐχὴν συντελούμενος, ἀντίξοος ΚΠασαγιάνν.: Ποίημ.

Ἀνάποδα καὶ ἀντίμαχα μᾶς τά φερε ὅλα ἡ μοῖρα.

Συνών. ἀνάποδος Α 3 β. 3) Ἀντιπαθής, κακὸς Θράκ.

(Αἰν.) Πελοπν. (Ναύπλ.): *Ἀντίμαχος ἄνθρωπος* Ναύπλ.

Β) Οὐσ. 1) Ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον Κυδων. Λέσβ. Χίος: *Καλὸ ἀντίμαο γιὰ τὸν πόνο σου Χίος Ἡ-ῖ-ἀδίμαχος 'ς τοῦ διασμοῦ* (τὸ ἀντιφάρμακον τῆς νευρολογίας) Κυδων. *Ἀδίμαχος 'ς τ'ς πονδ' τοῖς* (διὰ τοὺς ποντικὺς) αὐτόθ.

2) Προφύλαγμα, προπέτασμα, ἀσπίς, ἐπὶ μάχης ἢ συμπλοκῆς Κρήτ.: *Βάνω ἢ πιάνω ἀδίμαχο τὴ βέτρα-τὸ δέντρο.*

3) Ἀντηρὶς, ἀντέρεισμα πρὸς ὑποστήριξιν τοίχου κττ. Κρήτ. Συνών. ἀντιμάχι 2.

ἀντιμαχῶ Θράκ. (Γέν.)

Τὸ μεταγν. ἀντιμαχῶ.

Ἐπὶ κυνός, ἐναντιοῦμαι ὑλακτῶν, ὑλακτῶ, μόνον ἐν αἰνοίγματι, δι' ὃ ἰδ. ἀντίμαχος Α 1.

ἀντιμεθαύριο ἐπίρρ. σύνηθ. ἀντιμεθαύριον Μακεδ. (Καστορ. κ. ἀ.) ἀντιπιθαύριον Κύπρ. ἀντιπιθάρκου Κύπρ. ἀντιπιθαρκοῦ Κύπρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ ἐπίρρ. μεθαύριο.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῆς μεθαύριον, τὴν τετάρτην ἀπὸ σήμερον: *Ἀντιμεθαύριο εἶναι τ' αἰ-Δημητριοῦ Παξ. Ἀντιπιθάρκου 'εν-νὰ πάμεν 'ς τὸ παναῦριν Κύπρ.*

* **ἀντιμεθαύριοψες** ἐπίρρ. ἀντιπιθάρκοψες Κύπρ.

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. ἀντιμεθαύριο καὶ ὀψέ. Ἰδ. ΣΜε-νάρδ. ἐν Ἀθηνᾶ 6 (1894) 171

Τὴν ἐπομένην τῆς μεθαύριον ὀψέ, τὴν ἐσπέραν τῆς τετάρτης ἀπὸ σήμερον ἡμέρας: *Ἀντιπιθάρκοψες 'εν-νὰ πάρομεν τὴν νύφ-φην.*

* **ἀντιμερὶ** ἐπίρρ. ἀδιμερὶ Καππ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. μέρος.

Πέριξ: *Σ' ἀδιμερὶ τουν* (πέριξ αὐτῶν).

ἀντιμέρι τό, Ρόδ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀντὶ καὶ τοῦ οὐσ. μερὶ.

Ὁ ἕτερος μέρους: *Τὸ μερὶν μου κάμνει γάμο, τ' ἀντιμέριν μου ἀντιγάμο, τὰ μέσα μου τὰ δῶ μου γιμῶνουν τρεῖς λακάνες* (λόγοι τοῦ μικροτάτου πτηνοῦ γιὰ νῆνῃ πρὸς τὴν ὀνειδίζουσιν αὐτὸ διὰ τὴν σμικρότητα χίχλην).

